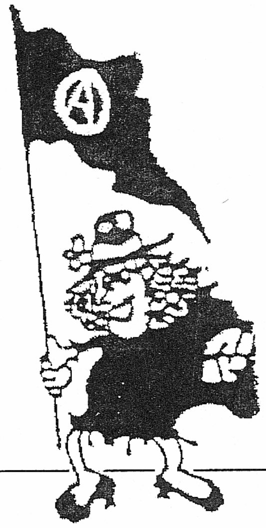

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΑΓΑΠΙΟΥ
ΚΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΙΤΗΜΑ ΠΡΟΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ.
ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ !!!

ΑΘΗΝΑ, 24 ΙΟΥΛΗ 2006 - τεύχος 285

24/7/1974 - 24/7/2006
32 χρόνια...
Τί θυμόμαστε ; Τί ξεχνάμε ;

Πενηντάρηδες, τουλάχιστον, είναι σήμερα εκείνοι που έζησαν (λιγότερο ή περισσότερο έντονα) τα τραγικά γεγονότα που σημάδεψαν την ελληνική ιστορία των δέκα εκείνων χρόνων, από τις 15 Ιούλη του 1965 ως τις 24 Ιούλη του 1974. Στατιστικά, οι πενηντάρηδες - και οι πάνω απ' τα 50 - αποτελούν την μεγαλύτερη ηλικιακή ομάδα του πληθυσμού της χώρας.
Έτσι, λοιπόν, θυμάται - θυμόμαστε η πλειοψηφία των Ελλήνων τις κυριότερες φάσεις και κάποιες ημερομηνίες-κλειδιά : 15/7/1965 : Ιουλιανά - 21/4/1967 : Χούντα - 15/11/1973 : Πολυτεχνείο - 24/7/1974 : «Αποκατάσταση της δημοκρατίας»...
Κάποιοι - πολύ λιγότεροι - θυμόμαστε πως αυτά τα - κρίσιμα για την Ελλάδα - δέκα χρόνια ήταν εξ ίσου, ή μάλλον πολύ πιο κρίσιμα για την Κύπρο κι ανακαλούν στην μνήμη τους ημερομηνίες, όπως 15/7/1974 (Πραξικόπημα κατά του Μακαρίου), 20/7/1974 (Πρώτη φάση της τουρκικής εισβολής)...
Πολλά είναι, ωστόσο, αυτά που ξεχνάμε. Λίγα θυμόμαστε, κι αυτά κάπως επιλεκτικά.
Ιδιαίτερα σήμερα, 24 Ιούλη, εκείνο που μάς έχει μείνει είναι αυτή η, βεβαίως εντός εισαγωγικών, «αποκατάσταση της δημοκρατίας».
Ξεχνάμε... «Αποκατάσταση» ποιάς, λοιπόν, «δημοκρατίας» ; Της βασιλευόμενης, που είχε οδηγήσει στο ιουλιανό πραξικόπημα του 1965 - προοίμιο της απριλιανής χούντας του 1967 ; Μα, εκείνη δεν ήταν δημοκρατία. Κι εκτός αυτού, δεν αποκαταστάθηκε κανένα προηγούμενο καθεστώς, αφού μετά την πτώση της χούντας ο βασιλικός θεσμός καταργήθηκε (όχι την ίδια μέρα, αλλά στις 8/12/74), χωρίς να επανέλθει ούτε το κατοχικό καθεστώς, ούτε το προκατοχικό δικτατορικό καθεστώς της 4 Αυγούστου του 1936.
Ξεχνάμε πως η χούντα, που έπεσε στις 24/7/1974, κληροδότησε στην μετέπειτα «δημοκρατία» τον πρώτο της πρόεδρο (τον Γκιζίκη), αλλά και τον πρώτο της πρωθυπουργό, με την, χωρίς λαϊκή εντολή, επάνοδο ενός πρώην πρυθυπουργού της πρώην αυτού μεγαλειότητος (τον Καραμανλή-θείο).
Ξεχνάμε πως ο λαός - ο κυριώτερος παράγων απ' αυτούς που οδήγησαν στην πτώση της χούντας - δεν έπαιξε τον παραμικρό ρόλο στην διαμόρφωση του μεταχουντικού καθεστώτος, το οποίο καθορίστηκε - με καθαρά «δημοκρατικό» τρόπο - από... ξένους παράγοντες (ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκή Κοινότητα) !
Δεν φταίει μόνο η φυσιολογική εξασθένιση της μνήμης. Όπως θυμόμαστε επιλεκτικά, έτσι και επιλεκτικά ξεχνάμε. Ως ένα σημείο ευθύνεται, βέβαια, η «δημοκρατική» πλύση εγκεφάλου, που υφιστάμεθα εδώ και 32 χρόνια.

Πέρα, όμως, απ' το σημείο αυτό, ξεχνάμε επειδή θέλουμε να ξεχάσουμε. Να ξεχάσουμε ότι, ως λαός, είμασταν απόντες από τις μεταχουντικές εξελίξεις. Αντίθετα με τους Πορτογάλους, δεν κρεμάσαμε τους βασανιστές της αστυνομίας, της χωροφυλακής, της ΕΣΑ. Δεν λυντσάραμε τους χαφιέδες. Δείξαμε... «ωριμότητα» !!! «Ωριμότητα», για την οποία δεχτήκαμε τα εύλογα - αλλά και ειρωνικά - συγχαρητήρια του Κωνσταντίνου Καραμανλή, αλλα και των ξένων επικυριάρχων...

Κι αφού έγινε η κακή αρχή, συνεχίσαμε να ξεχνάμε.

Ξεχάσαμε το νόημα του ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ και δεχτήκαμε - έναν μόλις χρόνο μετά την σφαγή, στις 17/11/1974 - να τιμήσουμε τους νεκρούς αγωνιστές διοργανώνοντας... βουλευτικές εκλογές !!!

Ξεχάσαμε τον ΑΛΕΚΟ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ και δεχτήκαμε το πόρισμα κάποιων πουλημένων δικαστών που απέδιδε την δολοφονία του (1/5/1976) σε... τροχαίο !!!

Ξεχάσαμε τον μοναδικό αγωνιστή που, θέτοντας σε κίνδυνο την ζωή του και την ζωή της οικογενείας του, ανάγκασε με το πιστόλι τον πιλότο του αεροπλάνου να τον οδηγήσει στην ελευθερία. Πριν συμπληρωθούν 4 χρόνια απ' την μεταπολίτευση, ανεχθήκαμε την χυδαία σπίλωση (απ' όλα τα πολιτικά κόμματα κι απ' όλα τα ΜΜΕ) και την άνανδρη δολοφονία (11/7/1978) του Γιατρού ΒΑΣΙΛΗ ΤΣΙΡΩΝΗ !!!

Ξεχάσαμε την... αγαθοεργό (!) δράση πρακτόρων και βασανιστών, σαν τον Welch, τον Μπάμπαλη, τον Μάλλιο..., και βαφτίσαμε «τρομοκρατία» το καθάρισμα της ζωής μας απ' αυτούς τους λεκέδες !!!

Ξεχάσαμε εκείνους που πάλεψαν ενάντια στην χούντα και ανεχόμαστε να τούς δικάζουν στα «δημοκρατικά» στρατοδικεία του Κορυδαλλού και να τους βρίζουν στα τηλεοπτικά παράθυρα «δημοκράτες» του αναστήματος Κακαουνάκηδων κι Ευαγγελάτων !!!

Ξεχάσαμε την τραγωδία της Κύπρου και καταντήσαμε να βαφτίζουμε «εθνικιστή» όποιον καταγγέλλει την στρατιωτική εισβολή και την συνεχιζόμενη κατοχή του βορείου της τμήματος κι όποιον αντδρά στα διαμελιστικά σχέδια των ΗΠΑ, της ΕΕ, του ΟΗΕ !!!

Ξεχάσαμε, στα 32 χρόνια που πέρασαν από τότε μέχρι σήμερα, την ίδια την έννοια και το περιεχόμενο των λέξεων...
Καταντήσαμε ν' ανεχόμαστε την παγκόσμια ιμπεριαλιστική χούντα να «αποκαθιστά την δημοκρατία» στην Παλαιστίνη, στην Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, στον Λίβανο !!!

Μάς αξίζει, λοιπόν, το χθεσινό «μνημόσυνο» των φυλακισθέντων κι εξορισμένων στον χώρο του πρώην ΕΑΤ/ΕΣΑ.

Μάς αξίζει κι η σημερινή λαμπρή δεξίωση των ακάπνων, των πουλημένων, των κρυφών και φανερών χουντικών, των καρχαριών που ροκανίζουν τις σάρκες και των βρυκολάκων που πίνουν το αίμα μας, στο προεδρικό μέγαρο...

Αυτή είναι - πάντα στατιστικά - η θλιβερη πραγματικότητα της σημερινής επετείου.

Στο χέρι μας είναι να αποδείξουμε πως, κάποιοι από μας ΔΙΑΦΕΡΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΜΕΣΟΥΣ ΟΡΟΥΣ...

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.